

شخصیت حضرت زهرا(س) از ادراک ما خارج است / وقتی عقل متحیر می شود

حجت الاسلام علی سرلک گفت: شخصیت حضرت زهرا (س) از ادراک ما خارج است. آن هایی که اهل معنا هستند و می فهمند و حکیم هستند می گویند که ما نتوانستیم این ابعاد را بشناسیم.

حجت الاسلام علی سرلک گفت: شخصیت حضرت زهرا (س) از ادراک ما خارج است. آن هایی که اهل معنا هستند و می فهمند و حکیم هستند می گویند که ما نتوانستیم این ابعاد را بشناسیم.

حجت الاسلام علی سرلک در گفتگو با خبرنگار مهر گفت: شخصیت حضرت زهرا (س) از ادراک ما خارج است و همان قدر می دانیم که درباره ایشان گفته شده: انسیه الحوراء. جنبه انسانی ایشان و وجوه زمینی ایشان در نهایت رشد و کمال و شکوفایی استعدادها بود. ایشان یک مادر به تمام معنا مادر بودند و یک همسر به تمام معنا همسر بودند و یک دختر به تمام معنا دختر بودند. همچنین یک معلم و مفسر به تمام معنا بودند. انسی بودن ایشان و بعد حوراء بودن ایشان و جنبه ملکوتی و رابطه با عالم غیب و مراوداتی که حضرت جبرئیل با ایشان داشتند که حضرت امام (ره) می فرمودند مقامی بالاتر از این مقام نمی توان تصور کرد از نکات مهم است. آن هایی که اهل معنا هستند و می فهمند و حکیم هستند و تحلیل و ارزیابی شان به اندازه همه درک انسان است، آن ها می گویند که ما نتوانستیم این ابعاد را بشناسیم.

وی افزود: اساساً وجه تسمیه نام حضرت زهرا (س) به فاطمه همین است که گفته شده «لَأَنَّ الْخَلْقَ فَطَمُوا عَنْ مَعْرِفَتِهَا» یعنی مردم نمی توانند فاطمه (س) را بشناسند. به قول شاعر بی دل از بی نشان چه گوید باز. در یک کلام باید گفت ایشان مستوره است و در ستر و حجاب هستند و نه در دسترس امثال بنده بلکه در دسترس اولیا و خوبان و بزرگان هم نیستند. طبق روایت امام صادق (ع) هر کسی شب قدر را درک کرد فاطمه (س) را هم درک می کند و قدر فاطمه (س) را هم شناخته است. قرآن هم تصریح می کند «وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ» شما چه می دانید که ليله القدر چه شبی است؟ همین مقدار می دانیم که آن جنبه قدسی و نورانی حضرت فاطمه (س) یک جنبه فوق العاده ای است که امام حسن عسکری (ع) فرمودند او حجت بر ما حجج است. جنبه عرفی و جنبه زمینی ایشان هم حیرت افکن است و الحمدلله که ما آشنا و محب و دلداده این بزرگواریم.

علی سرلک پیرامون بهانه خلقت بودن فاطمه زهرا (س) نیز عنوان کرد: انسان از آن جهت که انسان است نه زن است و نه مرد. حضرت مرضیه (س) به دلیل زن بودن شان دلیل خلقت نیستند بلکه به دلیل ظرفیت انسانی شان که در نهایت خودش قرار دارد به این دلیل محور خلقت هستند. در حدیث است که «لولا فاطمه لما خلقتکما» اگر فاطمه (س) نبود امیر المومنین (ع) و رسول خدا (ص) هم خلق نمی شدند که خلقت به خاطر آن هاست. این از آن جنبه ای است که ما نمی دانیم. یک چیزهایی است در این عالم و حتی در عالم ماده که بشر با همه معرفتش باید بگوید: تا بدانجا رسید دانش من/ تا بدانم همی که نادانم. اعلام جهل عاقلانه ترین و آگاهانه ترین موضع یک انسان اهل خرد است؛ در همین مسائل معمولی چه برسد به مسأله ای به نام عظمت شخصیت حضرت زهرا (س) و این که ایشان محور خلقت و بهانه آفرینش هستند.

وی همچنین گفت: انسان بودن ایشان و نور بودن شان و آن عظمت وجودی شان است که سبب شده به طفیل وجود ایشان هستی شکل بگیرد. طفیل هستی عشق اند آدمی و پری/ ارادتی بنما تا سعادت بیبری. این هم روشن است که همواره شریف فدای اشرف باید بشود. این عالم خیلی پر رمز و راز و پر جاذبه است اما با همه عظمتش به خاطر حضرت زهرا (س) شکل گرفته و این جزء حرف هایی است که تأمل درباره آن انسان را حیرت زده می کند. به همین خاطر حضرت زهرا (س) رضایت شان محور رضایت خداست. «إِنَّ الرَّبَّ يَرْضَى لِرِضَا فَاطِمَةَ». همه انبیا و اولیا تلاش می کردند که خدا را از خود راضی کنند اما حضرت حق طبق این حدیثی که از رسول خدا (ص) آمده است گفته است خدا به واسطه رضایت فاطمه (س) راضی می شود.

علی سرلک سپس گفت: این مسأله خیلی مافوق تصور است و عقول در آن متحیر است که یعنی چه که خدای صمد و بی نیاز و علیم و قادر رضایتش را بر مینای رضایت حضرت زهرا (س) شکل می دهد. گویا قلب حضرت زهرا (س) عرش و مرکز فرماندهی خداست به همین خاطر رضایت او سبب رضایت خدای متعال می شود. به دلیل این که حضرت زهرا (س) بنده تمام عیار خداست و در وجود نازنین ایشان ذره ای غبار غیر خدا ننشسته است. به همین خاطر محور آفرینش و بهانه خلقت است.

وی همچنین در بیان روایتی از حضرت فاطمه زهرا (س) گفت: یک روایت حضرت زهرا (س) دارند که می فرمایند: «مَنْ أَسْعَدَ إِلَى اللَّهِ خَالصَ عِبَادَتِهِ أَهْبَطَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَيْهِ أَفْضَلَ مَصْلَحَتِهِ» یعنی اگر عبادت خالص خودش یعنی عبادت بی توقع و از سر احساس وظیفه و عبادت توأم با حس عمیق بدهکاری و حس عمیق فقر و احتیاج به خدای متعال یعنی هیچ شائبه ای از غیر خدا در عبادتش نبود، اگر کسی عبادت خالص خود را به خدا بتواند بفرستد خدای متعال هم افضل مصلحت و بهترین مصلحت او را برایش تقدیر خواهد کرد. مَنْ كَانَ لِلَّهِ كَانَ اللَّهُ لَهُ؛ هر که برای خدا باشد خدا هم برای اوست. به واقع حضرت زهرا (س) شاید از رهگذر این روایت می خواستند بفرمایند که اگر شما خواستی از همه خدایی خدا بهره مند شوی و خدا با لطف و کرم و بزرگواری و ستر و عفو و رزاقیتش با تو رو به رو بشود، تو از همه وجودت بندگی کن و تلاش کن که بتوانی همه وجودت را برای خدای متعال سرمایه گذاری کنی.

علی سرلک افزود: اگر این کار را کردی خدا هم با همه اسماء جمال و جلالش به استقبال تو خواهد آمد و افضل مصلحت تو را به تو خواهد داد. به واقع این داد و ستد میان عبد و مولا و میان بنده و خدا را فاطمه زهرا (س) در این روایت توضیح می دهد. انسان از خدایی خدا به معنای ربوبیت - وگرنه همه مخلوق خدا و از خالقیت و رزاقیت او استفاده می کنیم - از ربوبیت خدا یعنی این که خدا در کار ما باشد و کار ما را سامان دهد وقتی می تواند استفاده کند که بتواند برگ بندگی را رو کند. آن وقت است که خدای متعال بهترین مصلحت ها را برای این شخص تقدیر می کند. بالاترین مصلحتی هم که می توانیم به آن برسیم مصلحت عاقبت است. به این معنا که انسان از شائبه ها در امان بماند و از وسوسه ها محفوظ باشد و مسیرش را تا رضوان و قرب خدا بتواند با خاطر جمعی و احساس آرامش ادامه دهد.